

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.313/2012/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. december 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés bűntettének kísérlete miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2012. július 10. napján kihirdetett B.267/2011/22. ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 (Négy) évi és 6 (Hat) hónapi fegyházbüntetésre **enyhíti**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítja.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült 6.000 (Hatezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás:

A Balassagyarmati Törvényszék a 2012. július 10. napján kihirdetett B.267/2011/22. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 170. § (6) bekezdése szerint minősülő testi sértés bűntettének kísérletében, ezért - mint többszörös visszaesőt - 5 évi és 6 hónapi fegyházra és a közügyek gyakorlásától 6 évi eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, és a vádlottat kötelezte a felmerült 178.359 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson az ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül tudomásul vette az ítéletet. A vádlott és védője a kihirdetett ítélet ellen enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.34/2012/5. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú tanács elnöke intézkedjen a korábbi büntetések végrehajtási adatainak beszerzése iránt, mert a másodfokú ügyészség csak ezt

követően tud érdemi indítványt tenni. A BF.34/2012/11. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Indítványozta továbbá a korábbi büntetésekre vonatkozó ítéleti részt kiegészíteni a végrehajtásukra vonatkozó adatokkal, továbbá az időmúlást mellőzni az enyhítő körülmények köréből, mert álláspontja szerint még nem telt el annyi idő, amely ezt megalapozhatná.

A vádlott a Fővárosi Ítéltáblánál előterjesztette fellebbezésének indoklását, melyben felhívta a figyelmet arra, hogy az ítélet 4. oldal 1. bekezdés utolsó mondata elírást tartalmaz. Hangsúlyozta, hogy rendkívül sok a feltételezés a szakértői véleményben. Részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság által már értékelt bizonyítékokkal, és kifejtette azon álláspontját, hogy ellentmondásosak a megismert bizonyítékok. Rögzítette, hogy a cselekményt a bekövetkezett tényleges eredmény alapján a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző könnyű testi sértésként kellene minősíteni, és erre figyelemmel enyhébb büntetés kiszabását kérte.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében - a tényállást és a jogi minősítést nem vitatva - az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést tartotta fenn. Indítványozta a büntetés kiszabása során nagy nyomatékka figyelembe venni a vádlott beismerését, azt, hogy a bűncselekmény elkövetését a sértettől való félelem motiválta, figyelemmel az előzményekre is, valamint arra, hogy a sértett életkora, testi felépítése és tényleges testi ereje folytán is erőfölényben volt a vádlottal szemben. Indítványozta még figyelembe venni azt, hogy három kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia, valamint a bekövetkezett időmúlást. További enyhítő körülményként hivatkozott arra, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt, hogy a vádlott a sértettől bocsánatot kért, és ő el is fogadta a bocsánatkérést. Ezen túlmenően - álláspontja szerint - enyhítő körülményként kell figyelembe venni azt is, hogy a rendszeres alkoholfogyasztása miatt a vádlott személyiségzavarban szenved. Ezen körülményekre figyelemmel a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában szintén a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy a Balassagyarmati Törvényszék tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott büntetőjogi felelősségét részben elismerte, vitatta azonban, hogy támadó szándéktól vezetve vágta volna meg a sértett arcát. Álláspontja szerint a sérülés dulakodás közben keletkezett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott védekezésével szemben **sértett** vallomása, a kihallgatott nagyszámú szemtanú vallomása, az igazságügyi elmeorvosszakértő, valamint az igazságügyi orvosszakértő véleményei alapján állapította meg. A Balassagyarmati

Törvényszék ítélete 5. oldal elejétől a 12. oldal 3. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan állapította meg azt, hogy mind a sértett, mind a nagyszámú tanú vallomása az elsőfokú ítéletben megállapított történeti tényállást támasztotta alá, illetve ezen bizonyítékok nem voltak ellentétesek az igazságügyi orvosszakértő szakvéleményének megállapításával sem. Megállapítható azonban, hogy a vádlott a másodfokú bírósághoz intézett beadványában helytállóan hivatkozott az elsőfokú ítélet tényállásában található elírásra.

Ezért a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a történeti tényállás 4. oldal 1. bekezdés utolsó mondatának első részét annyiban helyesbíti, hogy: „**sértett** megpróbálta a kést a vádlott kezéből kiűtni,”. Ezen túlmenően a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban beszerzett iratok alapján a vádlott bűnügyi előéletére vonatkozó megállapításokat is kiegészíti, így az 1./ pont alatti elítéltetéssel kapcsolatban azzal, hogy: „A vádlott 2007. július 26-án feltételes kedvezményrel szabadult. A feltételes szabadság kedvezményét a Balassagyarmati Városi Bíróság a 2009. július 30-án kelt 12.B.525/2008/12. számú határozatával megszüntette. A hátralévő részt 2010. november 30-tól 2011. május 14-ig töltötte.” A 4./ pont alatti elítéltetésre vonatkozó megállapítást annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott a fenti büntetéséből 2010. november 29-én kitöltve szabadult.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Balassagyarmati Törvényszék, amikor **vádlottat** a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntetnének kísérletében mondta ki bűnösnek. A Fővárosi Ítéltábla osztotta a Balassagyarmati Törvényszéknek az elsőfokú ítélet 12. oldal 4. bekezdésétől a 13. oldal 4. bekezdéséig kifejtett jogi álláspontját. Ebben az elsőfokú tanács az igazságügyi orvosszakértő megállapításai, és a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelve alapján helyesen rögzítette, hogy a vádlott egy legalább 20 cm élhosszúságú késsel, egy hirtelen csapó, vágó, felülről lefelé irányuló mozdulattal ejtett sérülést a sértetten, és - a vádlotti kijelentésektől függetlenül - helyesen zárta ki az emberélet kioltására irányuló szándékot. Ugyanakkor a támadott területnek a nyakhoz való közelsége, a nyaki értőzsek potenciális veszélyeztetettsége miatt helytállóan állapította meg, hogy a vádlott eshetőlegesen szándékkal cselekedett. Látnia kellett, hogy magatartása életveszélyes sérülést is eredményezhet, ennek lehetőségébe azonban belenyugodott. Ugyanakkor csak a szerencsén múlt, hogy a késsel nem a sértett nyakát, hanem az arcát vágta meg, tehát az eredmény rajta kívülálló ok hatása folytán nem következett be. Az elkövetés körülményeinek értékelése, és az abból

levont következtetés megfelel a jelenleg hatályos 3/2013. számú BJE. határozatban foglaltaknak.

A fellebbviteli bíróság a másodfokú felülbírálat során a Btk. 2. § főszabályában foglaltakra figyelemmel az elkövetéskori büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az egyértelműen kedvezőbb a vádlottra nézve, hiszen a másodfokú elbírálás idején hatályos 2012. évi C. törvény kizárja a többszörös visszaeső esetében a feltételes szabadság kedvezményét.

A vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetéskiszabási körülményeket. A másodfokú bíróság azonban szükségesnek láttak a vádlott esetében értékelni azt a körülményt is, hogy a cselekménye viszonylag távolabbi kísérletnek tekinthető. Ezen körülményre, valamint a bekövetkezett további időmúlásra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 évi és 6 hónapi fegyházbüntetésre enyhítette. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, és nem tévedett, amikor a többszörösen büntetett előéletű, többszörös visszaeső vádlottat a közügyek gyakorlásától is eltiltotta, mivel annak gyakorlására méltatlanná vált. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez a szabadságvesztés büntetés az elsőfokú bíróság által megállapított mellékbüntetéssel együtt szolgálja megfelelően a Btk. 37. §-ában írt büntetési célokat.

A Balassagyarmati Törvényszék ítéletének egyéb, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a lefoglalt bűnjelekre, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla -helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet kihirdetéséig előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a szabadságvesztés tartamába beszámította.

A másodfokú bíróság a vádlottat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárás során kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. december 6. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt
bíró

A Balassagyarmati Törvényszék ítélete a rendelkező részében írt változtatással jogerős és végrehajtható.

, 2013. december 6. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke